

El 77% dels usuaris de la xarxa Internet es troben en països anglòfons. Això fa que l'anglès tingui una presència gairebé exclusiva a la xarxa. Què poden fer les altres llengües per guanyar-hi espai?

Internet treu la llengua

Sembla que a França s'han alarmat novament per un perill que afecta la seva llengua. En aquest cas no es tracta del prefecte dels Pirineus Orientals, sinó dels intel·lectuals que s'espanten amb Internet, la xarxa de comunicacions entre ordinadors cada vegada més estesa. El seu contingut és gairebé tot en anglès, quan les altres llengües hi tenen una presència molt reduïda. El fet no és estrany. El 64% dels ordinadors connectats a la xarxa són als Estats Units i als altres països anglòfons n'hi ha un 13% més. En total, doncs, el 77% dels usuaris es troben en països on l'anglès és llengua oficial. Europa occidental queda lluny, amb un 17% d'ordinadors, i a l'Àsia només n'hi ha un 4%.

Algun comentarista francès ha explicat que el sistema va néixer al CERN (Laboratori Europeu de Física de Partícules), però que es va desenvolupar als Estats Units i per això l'anglès hi mana. Però el judici no deixa de ser simple: al CERN, tot i ser a Ginebra, l'anglès també hi domina. I és que en el món de la ciència i de la tecnologia, dels negocis, del cinema, de la música i de tantes coses més l'anglès és la llengua de comunicació. Per això, qui vol posar informació a Internet ho fa en anglès.

Això no vol dir que no hi hagi continguts en algunes altres llengües. El francès és, potser, la que hi presenta més oferta, tot i que trobar-hi serveis en aquest idioma no és fàcil. A Amèrica del

Sud i del Centre només hi ha un 0,9% de les connexions a Internet i potser per això l'oferta en espanyol encara és més escassa. S'ha creat un servidor batejat amb el nom folclòric d'Olé!, que agrupa tot allò que s'hi expressa en espanyol. Gràcies a això, la nostra llengua també ha adquirit una certa difusió a Internet, perquè alguns dels serveis o de les informacions inclosos a Olé són

Una xarxa que tantes esperances desperta, quant a promoure la democràcia i la comunicació, pot acabar enterrant moltes llengües.

de centres de recerca o d'universitats dels Països Catalans, que permeten a l'usuari de triar la informació en català, espanyol o anglès.

Els francesos també tenen el seu Olé, que es diu Ecila. Agrupa no sols les pàgines en francès, sinó també tot allò que concerneix França. També hi ha un servei anomenat Infonia que és a França, Bèlgica i el Quebec, i que volen instaurar onsevulla del món que hi hagi 200.000 francòfons o més.

La poca difusió d'Internet al Brasil tampoc no hi facilita la presència del portuguès. Curiosament, a més, en aquest país darrerament ha augmentat la demanda de classes d'anglès per poder participar en els fòrums de la xarxa o per poder-se comunicar per correu electrònic amb gent de tot el món. Els qui ja saben anglès volen millorar-lo per tenir prou agilitat en els debats de la xarxa.

Per als qui no veuen clar això d'aprendre anglès, han aparegut programes que tradueixen les pàgines de correu electrònic o de la Worldwide Web. Encara poc rendibles, Internet ha donat una empena a aquests sistemes traductors. Entre els productes actuals n'hi ha un que tradueix de l'anglès al japonès i n'hi ha que fan igual amb l'alemany, el francès i l'espanyol. Però la traducció no és perfecta i a vegades els matisos poden jugar males passades.

I és que Internet pot accentuar l'esquerda entre els qui saben anglès i els qui no. I no es tracta pas de saber el *basic english* que es fa servir per llegir la premsa i entendre's en les reunions internacionals amb gent que el parla tan malament com un home teix. Teclejar no és parlar i participar en un debat només escrivint significa trobar-se en un desavantatge clar, si hom no té un nivell prou elevat de la llengua. Si l'anglès ja era prou necessari i universal, Internet pot ser el cop que definitivament l'imposi.

ECIMATIS

Comunicar-se no és l'únic problema de les llengües no angleses a la xarxa. En certs cercles, s'hi pot utilitzar qualsevol llengua. Però la tecnologia s'ha fet pensant en l'anglès. Això fa que els actuals programes només tractin bé els caràcters anglesos i que, per tant, ignorin els accents o qualssevol altres elements. Així, el correu electrònic pot fer malabarismes amb els nostres accents, la dièresi o la ç. I això mateix passa a les altres llengües.

Més problemàtics encara són els idiomes amb alfabetos diferents. El japonès, l'àrab o el rus ja han tingut problemes simplement per sortir a la pantalla d'un ordinador. Més encara quan es tracta de comunicar ordinadors entre ells. Hi ha sistemes que permeten d'enviar qualsevol caràcter. Però cal que el tingui, no sols l'emissor, sinó també el receptor.

Hi ha llengües que no sols han sofert manca de serveis, sinó també la censura. El 3 d'agost de 1995 l'ús del gal·lès fou prohibit

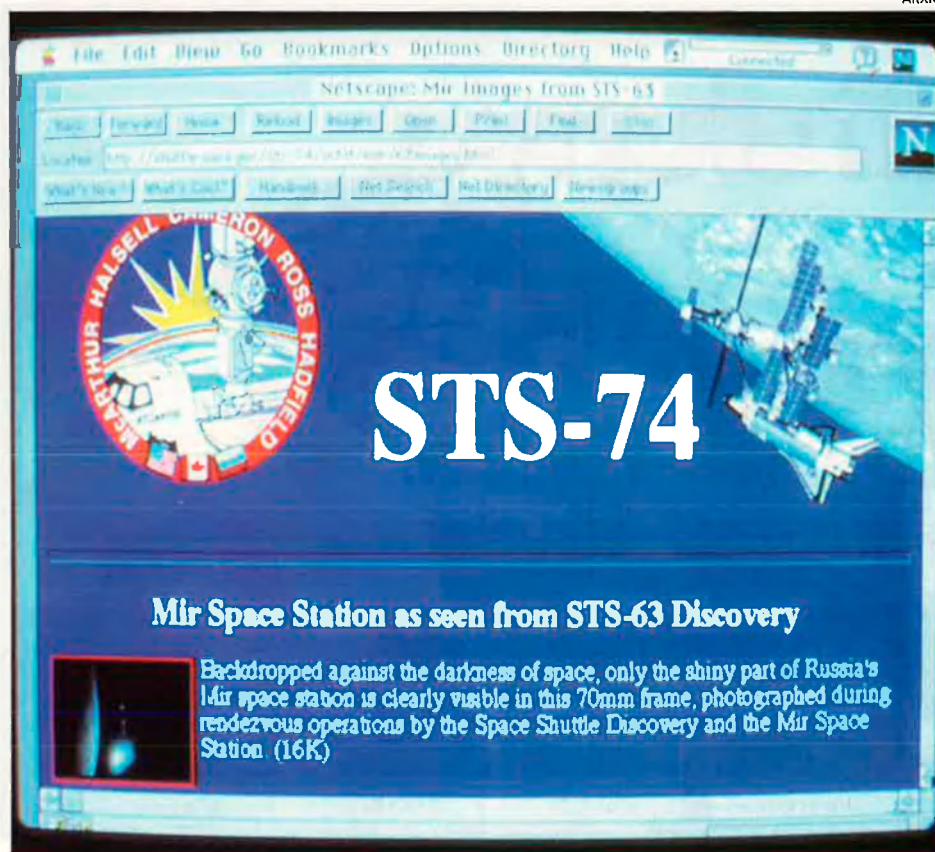
DesmarCA'T també a la xarxa

Els usuaris de correu electrònic dels Països Catalans tenen diversos finals possibles a la seva adreça electrònica: **fr**, **it**, **ad** i **es**, segons que visquin a Catalunya Nord, l'Alguer, Andorra o a la resta del país. Aquestes dues lletres finals de tota adreça indiquen a quin estat es troba l'usuari.

El mes de maig proppassat Esquerra Republicana va presentar una proposta no de llei al Parlament de Catalunya. Considerava que la xarxa Internet és un repte per a qualsevol societat o cultura i que també és una eina important per a fer conèixer a tot el món la nostra identitat. Per això el partit republicà instava el govern de la Generalitat de Catalunya que fes les gestions necessàries per a aconseguir un domini propi per als servidors d'Internet residents al Principat. Segons la normativa actual, caldria posar-hi dues lletres, que podrien ser CT. ERC també demana que, un cop aprovada la proposta pels organismes de coordinació d'Internet, el govern català nomenés una entitat o institució que coordinés l'ús del domini.

La proposta té possibilitats de tirar endavant, sempre que el govern i la resta de grups parlamentaris hi donin un suport clar. A Internet, no hi mana ningú i aquesta mena d'anarquia, que fins ara ha limitat efectivament els intents de controlar o de censurar la xarxa, és un inesperat aliat que permet de saltar-se la rigidesa dels estats. **X. D.**

Pàgina 'web' d'informació sobre Catalunya. A més de difondre el nostre país i la seva cultura, cal promoure serveis en català a la xarxa.

La NASA a Internet. La tecnologia s'ha fet pensant en l'anglès.

per Comuserve, un dels servidors més importants del món. Els vora 10.000 usuaris gal·lesos van quedar sorpresos, perquè la prohibició afectava, a més, la secció anomenada precisament Gal·les, que només conté qüestions referides a aquest país. El fòrum Gal·les és dintre l'UKForum del Regne Unit.

Quina era la raó de prohibir una llengua com el gal·lès? Resulta que hi ha un control per a impec-

dir que missatges insultants o els llibels passin a la xarxa. I el controlador de l'UKForum no entenia el gal·lès. Entre eliminar la censura o eliminar l'idioma, van triar aquesta segona opció. Però la reacció a tot el món va ser tan contundent que aviat van haver de rectificar. Solució: posar-hi un censor que entengués el gal·lès. Mentestant, els gal·lesos es pensaven que havien tornat al 1536, quan els van prohibir l'ús públic

de l'idioma. Sortosament, els gal·lesos ara també tenen un fòrum, de discussió on es poden comunicar en gal·lès, bretó i còrnic.

Un futur incert. Quin futur espera les llengües no angleses a Internet? Es calcula que a partir de dos milions d'usuaris potencials és rendible d'introduir-hi serveis en un idioma concret. Els més estesos tenen naturalment més facilitats, i els menys potents hauran d'enginyar-se solucions. De fet, res no impedeix que els compatriotes es comuniquin entre ells siguin on siguin. Així, hi ha un fòrum de catalanoparlants que uneix catalans que estudien o treballen a arreu del món i que així es mantenen al corrent del que passa al país.

Quant a la informació, tothom que vulgui oferir dades recorre a l'anglès, encara que presenti alternatives. De moment, introduir els Països Catalans a la xarxa serveix per difondre-hi el país i la seva cultura. Però cal pensar a promoure serveis en català i a seguir atentament tot allò que es fa a països de població semblant a la nostra. Si no, resultarà que una xarxa que tantes esperances desperta, quant a promoure la democràcia i la comunicació, acabarà enterrant la majoria de llengües del planeta. O acabarà ampliant el grup d'idiomes minoritaris, que seran tots menys l'anglès.

Xavier Duran

 Generalitat de Catalunya
Departament de Treball

(L'entendem i l'atenem)

FONS SOCIAL EUROPEU

Servei Català de Col·locació

Si necessita cobrir un lloc de treball a la seva empresa
té a la seva disposició els telèfons 902 22 11 11 i 902 22 10 44 (*)

(*) L'àmbit d'actuació del SCC legalment es cenyeix a Catalunya